

Snowdon King - Perechea de rezervă

Alarma suna deja de 5 minute. Ținea ochii închiși. Întinse mâna după ochelari. Intră în panică. Nu erau acolo. Unde îi pusese? Inima îi bătea cu putere. Tremura. Realitatea nu aștepta decât o mică greșeală. Începu să pipăie obiectele. Ceasul rece. Era un ceas sau o bombă cu ceas? Lângă el paharul. Oare ce conținea...? Veioza, ah, nu! Ar însemna sinucidere curată! Atingerea familiară a ochelarilor îl liniști. Totul reveni la normal.

— Bună dimineața, domnule Jones. Este ora 6.07 a.m. Indicele Second Life este de 97%. Temperatura mediului ambiant: 23 grade celsius. Factorul luminozitate: 5. Factorul umiditate: 32%. Nivelul de puritate al aerului: 6. Care este traseul dumneavoastră?

— Același ca și ieri. Însă te rog să reduci numărul de voci. Iar când trec pe lângă vânzătorul de hamburgeri, pâinea să fie mai rumenă. M-am săturat de culoarea aia. Și nu uita domnișoară de la magazinul de dulciuri. Ridică-i fusta un pic. Și surâsul să fie mai larg...

— Programul a fost încărcat. Vă uez o zi minunată, domnule Jones.

Închise ușa și făcu primul pas. Holul strălucitor și curat. Liftul coborî silențios. Ieși în stradă. Vântul bătea ușor și legăna frunzele palmierilor. Mașini de lux. Acum trebuia să apară motocicletă. Blonda avea niște fese superbe. Tatuajul de deasupra îl scotea din minți: Kiss me! Se opri două minute. În fiecare dimineață se oprea. În fiecare dimineață încerca să se apropie. Însă implantul îl împingea mereu în cealaltă direcție.

Ajunse la vânzătorul de hamburgeri. De ce nu schimbare un pic și mirosul? Oricum pâinea era mai rumenă. Și gustul parcă era diferit. Ajunse în dreptul magazinului de dulciuri. Roșcata îi zâmbi larg. Apoi se întoarse și se aplecă după niște produse. Fusta i se ridică dezvelindu-i coapsele perfecte. Zbrrrr!

Ajunse la muncă. Se așează pe scaun. Își slabi nodul de la cravată. Intră primul client. Probleme cu nevasta. Programe diferite. El o înșelase. Și ea pe el. Cu cine? Nu

știa exact. Pur și simplu schimbaseră programele. Divorțul era iminent. Al doilea client avea probleme de implant. Probleme emoționale. Era mereu în întârziere. Îi prescrise să rămână în casă și să aștepte. Câte două pastile de Torex din patru în patru ore. Sună la Second Life Corporation. Îi făcu o programare pentru operație.

Îl dureau capul. Fusesse o zi obositoare. Deschise fereastra. Kilimandjaro. La poalele muntelui nisipurile calde de la Costa Blanca. La doi pași Las Vegas. În aer mirosea a ceai chinezesc. Da, era bun un ceai. Pauză. Ajunse acasă. Pauză.

— Bună dimineața, domnule Jones. Este ora 6.07 a.m. Indicele Second Life este de 97%. Temperatura mediului ambiant: 23 grade celsius. Factorul luminozitate: 5. Factorul umiditate: 32%. Nivelul de puritate al aerului: 6. Care este traseul dumneavoastră?

— Același ca și ieri. Însă azi voi coborî pe scări. Vreau să o văd pe Marleen. Te rog să schimbi mirosul hamburgerilor. Și să fie un pic mai picanți. Nu uita domnișoară de la magazinul de dulciuri. Când se apleacă, să fie cu fața la mine. Să i se vadă sânii...

— Domnule Jones, articolul 5 din legea dreptului de intimitate prevede că...

— Bine, bine, am înțeles. Să i se vadă sutienul. Să aibă culoarea roșie. Am o poftă nebună de roșu. Să-mi facă cu ochiul.

— Programul a fost încărcat. Vă urez o zi minunată, domnule Jones.

Închise ușa și făcu primul pas. Holul strălucitor și curat. Se împiedică și căzu pe scări. Ochelarii i se făcură praf. Implantul încerca să se adapteze. Avea doar câteva zeci de minute. Panică. Alarma suna undeva. Inspectorii erau deja pe drum. Vaporizatorii erau pregătiți în caz de urgență.

Ieși grăbit în stradă. Implantul îi juca feste. Imagini suprapuse. Vântul bătea ușor printre construcțiile metalice. Roboți. Ba nu, mașini de lux. Roboți. Acum trebuia să apară motocicletă. Blonda avea niște fese

superbe. Roboți. Fesele metalice îl scoteau din minți: Looser! Se opri două minute. Își frecă ochii. În fiecare dimineață se oprea. În fiecare dimineață încerca să se trezească la realitate. Însă implantul îl împingea mereu în cealaltă direcție.

Ajunse la vânzătorul de hamburgeri. Roboți. O pastă lipicioasă. Un gust oribil. Pâinea era mucegăită. Ajunse în dreptul magazinului de dulciuri. Roboți. Roșcata. Zâmbetul metalic îi îngheță sângele. Roșcata se întoarse și se aplecă după niște produse. Fusta i se ridică dezvelindu-i coapsele metalice. Looser!

Ajunse la muncă. Se așeză pe scaun. Își slabi nodul de la cravată. Cravată? Implantul îl strângea de gât. Inima îi bătea cu putere. Tremura. Deschise sertarul. Perechea de rezervă. Intră primul client. Probleme cu nevasta. Programe diferite. El o înșelase. Și ea pe el. Cu cine? Nu știa exact. Pur și simplu schimbaseră programele. Divorțul era iminent. Al doilea client avea probleme de implant. Probleme emoționale. Era mereu în întârziere. Îi prescrise să rămână în casă și să aștepte. Câte două pastile de Torex din patru în patru ore. Sună la Second Life Corporation. Îi făcu o programare pentru operație.

— Bună dimineața, domnule Jones. Este ora 6.07 a.m. Indicele Second Life este de 97%. Temperatura mediului ambiant: 23 grade celsius. Factorul luminozitate: 5. Factorul umiditate: 32%. Nivelul de puritate al aerului: 6. Care este traseul dumneavoastră?

— Au reparat scările?